

Toldkommissionen forlangte en Nedgang i disse Skatter paa 5—6 Mill. Kr., hvoraf de 2—3 Mill. Kr. skulde være udekkede og 3 Mill. dækkes ved en Formue- og Indkomstskat.

Hvad er nu det, Flertallet byder os her? Efter 40 Aars Kampe om denne Sag byder det os en samlet Nedgang paa $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i de indirekte Skatter, akkurat det samme, som man forlangte i 1872, den Gang Toldskatterne vare $19\frac{1}{2}$ Mill. Kr., medens de nu ere blevne omtrent 3 Gange saa store. Det er det, man har naaet efter 40 Aars Arbejde i denne Sag. Dette viser klart, hvor uendelig langt vi paa dette Punkt ere komne bort fra Venstres Standpunkt med Hensyn til Spørgsmaalet om direkte og indirekte Skatter.

Men der er et andet Toldforhold, som det næsten er gaaet værre med, et Forhold, som Venstre altid har kæmpet for som et Kardinalpunkt i Toldspørgsmaalet, nemlig Overgangen fra Vægt- til Værditold. Paa den nugældende Toldlov er der for 806,000 Kr. Værditold. Jeg skal her gøre den Indrømmelse, at det er lidt vanskeligt at sammenligne de forskellige Toldloves Værditold. Efter Folketingets sidste Vedtagelse var der for 2,500,000 Kr. Værditold. Efter Flertallets Forslag her bliver der for 829,000 Kr. Værditold, altsaa akkurat den samme Værditold efter Flertallets Forslag som paa den bestaaende Toldlov. Nu er Værditolden strøgen paa en hel Del Ting, som Folketinget tidligere har vedtaget. Man har strøget den paa Tobak og paa Spiritus. Det gaar altsaa saaledes, at den allertarveligste Tobak og den fineste Havanatobak skulle betale samme Told. Den usseligste Slavecognac og den fineste Champagne skulle betale samme Told, ja, Cognac kommer til at betale større Told, for saa vidt der er mere Sprit i den. Det gaar saaledes, at Arbejdsmanden af sit tykke og grove Tøj skal betale mere Told, end den velhavende Mand skal betale af sit fine Tøj. Den ærede Ordfører har tidligere udtalt om dette Spørgsmaal i Toldkommissionen, at særlig uheldigt virkede Beskyttelsen i Forbindelse med Vægttoldsystemet, fordi Beskyttelsen er overordentlig stor for grove og simple Varer. Vægttolden sætter en Præmie for Produktionen af grove og vægtige Varer, det er derfor langt fra, at den bidrager til at skabe en god og levedygtig Industri. Saadan udtalte den ærede Ordfører sig i Toldkommissionen, og nu gaar han her med til at bibeholde en Vægttold i den samme Udstrækning, hvori den

nu findes. Hvor blive nu Venstres smukke Teorier af om dette Spørgsmaal? Der er ikke en af os, som ikke har været ude hos Vælgerne og talt store Ord mod Højre, fordi Højre holdt paa Vægttolden. Vi have alle forsvaret den retfærdige Værditold. Jeg synes, vi maa skamme os, naar vi komme ud til Vælgerne og skulle sige, at vi have opgivet det hele, det var ikke andet end Ord, Ord, alt sammen.

Nu siger den ærede Ordfører: Den Toldlov, vi faa her, er dog et betydeligt Fremskridt i den rigtige Retning, den stryger Tolden helt eller delvis paa en Mængde vigtige Livsfornødheder. Den ærede Ordfører nævnedes Petroleum, hvor Told til et Beløb af 2 Mill. Kr. afskaffes, Kul, hvor den nedsættes med $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., Kaffe og Cikorie med 1 Mill., Ris og Sago med 686,000 Kr. Jeg skal erkende, at det er et stort Fremskridt for det forbrugende Publikum. Men jeg vil dog sige, at jeg langt hellere havde set, at Nedsættelsen var sket paa Beskyttelsessatserne frem for paa Finanstoldsatserne.

Det er Storindustrien, som først og fremmest faar Fordel af denne Toldlov, dens Raa- og Hjælpestoffer frigøres, og dens Beskyttelse gøres der i Virkeligheden ikke noget nævneværdigt Skaar i. Den ærede Ordfører kan f. Eks. blot regne ud, hvor meget han forærer en Virksomhed som De forenede Bryggerier, fordi han ophæver Tolden paa Ris og Kul, han vil se, at alene til denne Virksomhed forærer han et aarligt Beløb af mellem 100,000 og 200,000 Kr., og det er en meget stor Fejltagelse, hvis man tror, at efter denne Toldlov ville de allernødvendigste Artikler for Menigmand gaa helt fri, det er meget langt fra. Tage vi de alleralmindeligste Forbrugsartikler, vil man se, at efter det Toldlovforslag, som Flertallet er gaaet ind paa, vil der fremdeles restere en Told af 2 Mill. Kr. paa Kaffe, 400,000 Kr. paa Te, 661,000 Kr. paa Frugt, Svedsker, Rosiner, Mandler osv., 200,000 Kr. paa Ost, 216,000 Kr. paa Ris og Sago, 300,000 Kr. paa Kakao og Chokolade, 200,000 Kr. paa Krydderier, 200,000 Kr. paa hermetisk lukkede Spisevarer, alt i alt en Told paa over 4 Mill. Kr. Hertil kommer saa den indenlandske Afgift af saadanne Ting som Øl og Sukker, der ogsaa maa siges efterhaanden at være blevne almindelige Forbrugsartikler. Disse Afgifter andrage henholdsvis 6 og 5 Mill. Kr. Alene paa disse Nødvendighedsartikler vil der fremdeles være en Told paa i alt 15 Mill. Kr. Saa kommer hertil Forhøjelsen paa Tobak og Spi-